

prompte les funcions de la Mutual es limitarien, de fet, als companys residents a Barcelona.

Sortir els Consellers de la Mutual de ciutat és una utopia; això equival a renunciar als quefers professionals. A més el pressupost de despeses seria tan extraordinari que la potència econòmica de la Mutual se'n ressentiria enormement.

Si un company pot ingressar, en totes les edats, malgrat la quota de compensació que paga, és innegable que com més anys ha complert, més negoci fa, i sempre en perjudici de la Mutual, ço que equival a dir, en perjudici dels companys. Fem la mateixa consideració al revés, o sigui, com més jove és admès, és la Mutual qui en surt afavorida.

De tot el dit es desprèn que l'examen mèdic no respon sempre a la veritat, per raons que tots endevinem, essent una d'elles, el fet que algun sol·licitant comença per amagar tot allò que pot perjudicar-lo; l'altre, el fàcil que resulta trobar dos companys que firmin el dictamen. Consegüentment, la lògica ens diu que podem prescindir de aquest requisit, buscant, a l'ensem, la solució més pràctica, més útil i més avantatjosa per a la Mutual; que consisteix també, al meu entendre, a acceptar una limitació molt considerable de la edat, per a l'ingrés a la Mutual.

Aximateix ho han entès altres entitats semblants que han suprimit l'examen mèdic per a ingressar-hi. Entre aquestes, hi ha la Mutual dels advocats de Madrid, presidida pel l'excelentísim senyor Angel Ossorio Gallardo.

Ens han assabentat els de la Mutual dels advocats de Madrid, que els socis són admesos sense reconeixement mèdic, i la marxa de l'entitat segueix igual, no havent observat la més petita diferència. Els promitjos no han variat de la xifra normal.

Indubtablement la posició de la Mutual dels advocats de Madrid és més justa que la Mutual nostra. No ens donem vergonya de confessar-ho. Nosaltres, amb el dictamen mèdic, donem, si volem, la sensació que fem les coses bé. Sembla que el soci és admès quan es troba en condicions de ésser-ne. Això no és cert. Jo pregunto a tots els que han firmat algun dictamen: haveu fet un examen detallat i complert del sol·licitant? Salvant raríssimes excepcions, l'examen mèdic no ha estat ni bo ni dolent, perquè no ha arribat a realitzar-se. Es firmen els dictamens a gust del sol·licitant, i prou.

El criteri del doctor Celis té, a més, un fons

humanitari i de bon companyerisme. Nosaltres hem de tenir present que difícilment es troba, al final de l'últim curs, un estudiant ja invàlid, però suposem que n'hi ha un que porta una malaltia incurable, adquirida o bé hereditària. Això ja és una desgràcia que impressiona. També és possible que no posseeixi cap fortuna, la qual cosa contribueix a augmentar llur situació desesperada. En aquest cas, no tenim d'abandonar-lo perquè es revolti frenèticament en mig d'un ambient de misèria. No oblidem que a aqueix mateix individu li serà fàcil ingressar, quan ho cregui convenient, per les raons exposades més amunt.

Convençut que la Mutual ha de disminuir considerablement el temps per a el seu ingrés, faria tota la campanya de propaganda, amb la major intensitat, dintre d'aqueix plaç, perquè puguin ingressar els companys, mentre no sigui obligatòria, que ha d'ésser l'ideal de tot mutualista.

Al individu que per un egoisme mal entès, perquè no sent ni estima el companyerisme, i, als deu o vint anys d'haver acabat els estudis, desitja ingressar a la Mutual perquè des d'aquella data hi fa un gran negoci, que es trobi davant d'uns Estatuts que li tanquin el pas, car la Mutual hi guanyaria.

Si al seu dia es discuteix la modificació de l'actual president de la Mutual Mèdica, jo presentaré dues esmenes.

La primera consisteix que s'estudii quan hauria d'implantar-se, car jo crec que avui no és oportú perquè la Mutual es troba en període constructiu. Per el que fa referència als grups d'Invalidesa, es podria aplicar el criteri del Dr. Celis, tot seguit, per quant el quint i últim grup ja està constituït.

En la segona esmena, demanaria una ampliació de temps. Considero que amb tres no n'hi ha prou. Són molt pocs els metges que en tan breu temps tinguin llur situació econòmica normalitzada. Al començament, sabem la sèrie de dificultats en què topa tothom que s'estableix... Jo proposaria cinc anys.

No vull acabar sens posar a la consideració dels socis un fet concret i claríssim. La primera Junta de la Mutual tingué una gran benvolença per a tots els sol·licitants. La quasi totalitat dels que desitjaven ingressar eren admesos. Aqueixa benvolença que jo aplaudeixo, va fer que la Mutual triomfés. Si en ple període d'organització, haguessin sustentat un criteri diferent, o sigui, aqueix perquè és vell, l'altre perquè en tal temps